

[Fibiger.]

gribes ind i, at det vil være meget vanskeligt at tage Stilling til det. Der kunde maaske være et og andet, som vi fra vor Side kunde gaa med til: Ændring af Reglerne med Hensyn til, hvad Kommunerne skal betale, og hvad Staten skal betale, Bestemmelser med Hensyn til Nødhjælpsarbejder o. s. v., men jeg skal ikke komme ind paa det, da jeg mener, det er et saaskitsemæssigt Forslag, at der ikke kan være Tale om at gaa ind i en Realitetsforhandling om de Spørgsmaal.

Angaaende Huslejeloven fremkom den højtærede Indenrigsminister med en Udtalelse om, at han mente, at Tidspunktet vel var inde til at ophæve den sidste Rest af denne Lov. Da Huslejeloven nu kun gælder for København og er ophævet for det øvrige Land, er jeg af den Opfattelse, at der sker mindst Skade og mindst Postyr ved, at man lader denne Lov løbe ud i 1931 og ikke kommer med nye Bestemmelser paa det nuværende Tidspunkt, saadan at det gaar sin Gang, som det nu en Gang i Loven er bestemt. Hvis man skal til at røre ved Loven for de 2—3 Aar, der er tilbage, vil det bringe mere Postyr, end jeg mener er nødvendigt. Folk er nu klare over, at ved Udgangen af 1931 er det forbi med al Huslejelovgivning her i Landet, saa maa den sidste Restriktion, som vi har tilbage fra Krigstiden, falde bort, og det maa de indrette sig efter i de 2—3 Aar, der er tilbage, saaledes at man ikke skal være udsat for Vilkaarlighed paa forskellig Vis.

Af de Udtalelser, jeg her har fremsat, vil man kunne forstaa, at vi fra konservativ Side ikke vil kunne medvirke til disse Lovforslags Fremme.

Niels Frederiksen: Vi har i det radikale Venstre stadig den Opfattelse, at man bør bestræbe sig for i Danmark at føre en Lovgivning igennem, der inddrager til Samfundseje de samfundsskabte Værdier for at modvirke Spekulation i de Værdier, som Folket i Fællig skaber. Vi har stadig den Opfattelse, at før man gennem Lovgivningsmagten opmærksomt følger dette Forhold og prøver paa at være Vogter for Samfundsværdierne paa Folkets Vegne, vil det være ugerligt at gennemføre en Lovgivning i Danmark, der virkelig og varigt skaber bedre og mere betryggende økonomiske Forhold for den arbejdende Befolkning. Vi har gennem vor Indsats i Lovgivningen stadig søgt at fremføre disse Ideer i de forskellige Lovforslag, som har foreligget. Vi har søgt med Hensyn til den statslige Ejen-

domsbeskatning og den kommunale Ejendomsbeskatning at forelægge og gennemføre Forslag, der, saa vidt gørligt, prøver paa at gaa den Vej. Vi har ment det rigtigt, at man paa alle disse Omraader søgte at indsnævre og begrænse de Muligheder for Spekulation i Grundværdierne, som den nuværende Samfundstilstand frembyder.

De ærede Forslagsstillere har ment, at man skulde gaa en anden Vej. De har ment, at man pludselig skulde forelægge et Forslag, der ikke tager Hensyn til det politisk mulige, ej heller til, at man ude omkring i Befolkningen maaske ikke helt forstaaer den nye Retsidé's Indhold og Betydning for Befolkningen. De har ment, at man tjente Sagen bedst ved at forelægge et Forslag, som gik ud paa paa een Gang at gennemføre en Grundrente, hvorved man indkasserer til Folkets Fælleseje samtlige Grundværdier i vort Land. Man har alligevel ikke ment at turde gøre det paa anden Maade, end at man saa skulde gennemføre sideordnet dermed et Forslag om Erstatning til de Grundejere i Danmark, som man selv synes blev ramt for haardt af en Grundbeskatning som den her foreslaede.

Vi mener fra det radikale Venstres Side, at det er en forkert Fremgangsmaade, den er uklog, den fører ikke til Maalet: at berede en Vej frem og en Sejr for den Retsidé, som Henry George var Talsmand for. Jeg tror, at den politisk-psykologiske Virkning af det foreliggende Lovforslag vil blive den, at man ude omkring i Befolkningen hverken vil forstaa Ideens Værdi, eller at det vil være muligt at praktisere den.

Jeg tror, at Forslagsstillerne har gjort alle Grundskyldsvener i Danmark en Bjørnetjeneste ved at forelægge disse Lovforslag, naar man ikke tør forelægge et Forslag om en Grundskylds Gennemførelse i Danmark, uden at man samtidig forelægger et Forslag om en stor Formuekonfiskation, hvorved de Midler skaffes til Veje, som skal bruges til Erstatning til de Grundejere, som bliver ramt af Grundskylden, et Forslag, hvis Indhold og Bestemmelser viser, hvor overordentlig vanskelig Gennemførelsen af hele denne Erstatningsbetaling og -fordeling vil være.

Jeg tror, at Retsstatsmændene ude omkring i Landet i stort Tal vil føle sig usikre ved, at man herinde i Rigsdagen faar Forslag forelagt og behandlet paa den Maade, hvorpaa disse Forslag er forelagt og behandlet. Jeg tror, at man i vide Kredse maa kunne forstaa, at de foreliggende Forslag er det bedste Bevis for, at der i dansk Lovgivning kun er liden Sand-